

[Oluf Pedersen.]

beregninger, som ministeriet har foretaget, og som jeg forsåvidt må indrømme ikke har foreligget på en sådan måde, at det har været til at efterregne dem, ikke bevirke en forøget ejendomsskyld, men tværtimod virke sådan, at der for kommunernes vedkommende skulle blive en nedgang i det beløb, der kommer ind som ejendomsskyld, og en tilsvarende forøgelse af grundskyldsbeløbet. Det kan jeg kun hilse med tilfredshed. Men tilbage er jo spørgsmålet om at begrænse det ejendomsskyldbeløb, man er nået til efter det lovforslag, som nu kan ventes vedtaget, så at ejendomsskylden ikke fortsat stiger, og spørgsmålet om adgang til en øget grundskyld. Tilbage er også spørgsmålet om at give København og Frederiksberg og købstæderne adgang til at forhøje grundskylden uden samtidig forhøjelse af bygningskatten, og jeg vil også mene, at det vil være naturligt, om udvalget, sådan som forholdene har ændret sig efter det, der er sket, kunne tage op til behandling spørgsmålet om amtsrådenes beføjelse til at optræde overfor sognerådene på den måde, at man, uden at sognerådet har bedt om det, uden videre forlanger, at der skal lignede forholdsvis mindre på fast ejendom, end tilfældet har været tidligere. Jeg mener, at det vil være naturligt, at det udvalg, der er nedsat, behandler disse spørgsmål. Jeg vil anbefale de foreliggende forslag om en midlertidig ordning, men forudsætter, at de store spørgsmål, der er tilbage, bliver taget op i udvalget.

Alfred Jensen: Mit parti kan gå ind for den i de to lovforslag foreslåede løsning af de vanskeligheder, som opstår for en lang række ejendomsbesiddere efter den 10. almindelige vurdering. Jeg er ikke overbevist om, at man har fundet lige nøjagtigt de rette forhøjelsesbeløb. Jeg indrømmer, det er noget vanskeligt for mig at overskue sagen, fordi jeg jo ikke kender så meget til vurderingernes bevægelse som regeringen og de partier, som har deltaget i udvalgsarbejdet, men jeg stiller mig noget skeptisk overfor løsningen i kroner. Jeg forstod på det ærede medlem hr. Smørum, at det er med rette, jeg har en sådan skepsis. Der er problemer for bl. a. sognekommunerne. Når det er tilfældet, synes jeg, man bør overveje endnu en gang, om man har fundet frem til en helt præcis midlertidig løsning af spørgsmålet.

Dermed være ikke sagt, at man skal forhale denne sag. Efter min opfattelse har det trukket længe nok ud, ja, faktisk for

længe. Kommunerne har brug for at få problemerne klaret hurtigst muligt, og efter min opfattelse kunne man have klaret dem på kortere tid, end sket er. Det er meget, meget lang tid siden, vi begyndte at diskutere sagen i første omgang, det var, for denne rigsdagssamling begyndte, og der forelå lovforslag tidligt på samlingen; så er det faktisk ikke en manér at trække forhandlingerne i langdrag, som det her er sket.

Dernæst er der jo en del problemer, som blev rejst ved de to private forslags første behandling, der ikke er løst. Jeg tænker her særlig på spørgsmålet om de tunge ejendomsskatter i en hel række kommuner, hvor der er meget skattefrit boligbyggeri. Spørgsmålet blev rejst fra forskellige sider ved de to private forslags første behandling, og jeg mener, at problemet er så vigtigt, at der må en løsning til. Jeg ved ikke, hvor meget der ligger i finansministerens udtalelse om, at man kan tænke sig at gå over til en delvis løsning af problemerne, før man når så langt frem, at man kan gennemføre en ændring af vor skattelovgivning i henhold til skattekommisionens betænkning. Jeg håber, at det i hvert fald gælder for dette område.

Endelig vil jeg tilslutte mig det ærede medlem hr. Skytte, når han rejser spørgsmålet om disse vurderingers indflydelse på medlemsskabet i sygekasserne. Jeg er vel klar over, at det hverken er finansministeriet eller indenrigsministeriet, der skal afgøre dette spørgsmål, det må vel være socialministeriet, men der ligger et problem her også. Også her må der skabes klarhed, for ellers vil altfor mange komme til på anden måde end skattemæssigt at lide under de forhøjede vurderinger, der er blevet resultatet af den 10. vurdering.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg takker de ærede ordførere for den velvillige måde, hvorpå de har behandlet de to lovforslag, som er til behandling. De er jo et resultat af et arbejde, som er gået forud for fremsættelsen af lovforslagene, nemlig et arbejde i det folketingsudvalg, der har beskæftiget sig med to private forslag, dels det radikale venstres og dels retsforbundets. Jeg vil derfor benytte lejligheden til også at takke dette udvalg for det forlig, der er opnået om denne sag. Jeg vil gerne understrege i anledning af de bemærkninger, der er gjort om en fortsat behandling af uløste spørgsmål i det udvalg, der allerede er nedsat, at jeg går ud fra, at der ikke er nogen uoverensstemmelse mellem os om, at det, der fore-